

Ιερά Μητρόπολις Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως
Ευλογημένο Καταφύγιο Άξιον Εστί
Κατασκήνωση Κοριτσιών Γυμνασίου - Λυκείου

**Εκκλησία - όπου Χριστός,
εκεί χαρά και φως!**

**ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ-ΛΥΚΕΙΟΥ
ΜΑΚΡΥΝΙΤΣΑ 2024**

Μακρυνίτσα 2024

Ύμνος της ομάδας Μαρτυρία

Με τα δικά του τα χεράκια
κ όλο πασχίζει πιο ψηλά
έναν “μικρός” στην αγκαλιά του
που τον πατέρα κουβαλά!
Κάθε φορά που συναντιέται ,
με τον αιώνιο Θεό
δεν το χωρά ο νους του ανθρώπου ,
πως γεφυρώνει το κενό!

Βάζει την πίστη του, με το μαρτύριο ο "μικρός"
κι η ανθρωπότητα στο Φως ξαναζεστάθηκε
κι από την "θάλασσα", με τους Αγίους τους πολλούς
στη χάρη βάδισε, στάθηκε, βράχηκε!

Άλλο του μάρτυρα η πορεία,
που είναι πάντα σταυρική
κι άλλο να δώσεις μαρτυρία
όπου η ζωή σου χρειαστεί!
Σαν το "θερμόμετρο" τα έργα
αναγνωρίζει του Καλού
κι όταν αντέξουνε στον κόπο
σπάζει το φράγμα του καιρού!

Βάζει την πίστη του

Ύμνος της ομάδας Φιλία

Στη λίμνη τη Γεννησαρέτ, στεγνώσανε τα δίχτυα,
φίλοι κι αδέλφια... τέλειωσε... πατήσαν τη στεριά
σε μια στιγμή τη σκέψη τους την «έβρεξε» η Χάρη
καλά που ψάρευαν μαζί και είδαν καθαρά!

Αυτοί που ξεχωρίζανε αστέρια μες στη νύχτα
και Τον Αστέρα Τον Λαμπρό, Τον είδαν καθαρά!

Οι Φίλοι... σαν ατέλειωτο τραγούδι...

Όλο θες να γράψεις μέχρι που να κλάψεις!

Και στη λίμνη ήταν ένα, με τα ρούχα τα βρεγμένα
κι ό,τι θαύμα αντικρύσαν, πρώτοι τους αυτοί δακρύσαν!
Του Χριστού μας γίναν φίλοι, σαν Αμπέλι με σταφύλι
κάτω, του Σταυρού ριζώσαν και κλαδιά παντού απλώσαν!

Κάθε φιλία ταιριαστά, θυμίζει αυτή τη λίμνη,
στην ίδια «βάρκα» όλοι εμείς, για να 'μαστε μαζί
να μοιραζόμαστε στιγμές στου Αυγούστου τα αστέρια
για μέχρι εδώ, είναι καλά μα... η «ξέρα» είν' αυτή...
...μην περιμένει στη στεριά ο Ένας ο Αστέρας,
και μες στο δίχτυ όλοι εμείς, για να 'μαστε μαζί!

Οι Φίλοι...

Ύμνος της ομάδας Θεία Λατρεία

Του παπά το δάνειο είναι
τα χέρια του κι ο λόγος,
στη λατρεία Του είναι ο τρόπος
στόχο να έχω τη ζωή.

Τα μυστήρια, μυστήριο
σαν παυσίπονο στον πόνο,
στη ψυχή μου δίνουν χρόνο
κι αλλάζω σκέψη και μυαλό.

Στην Αγάπη Του αν βαδίζω ας πονώ
το αντίδοτο έχει Εκείνος και με νοιάζεται,
η Εκκλησιά δεν είναι χώμα και νερό
από μάλαμα φτιαγμένη, δε γκρεμίζεται.

Όλα αν Τον δεχτώ ουρανός
μ' αρετές τα πάθη αλλάζει,
το μουντό το μεταφράζει
στην Εκκλησιά Του αν ακουμπώ.

Στην Αγάπη Του αν βαδίζω ας πονώ...

Ύμνος της ομάδας Πνευματική Ζωή

Είναι μια πάλη που άρχισα
παλεύω με ροπές
και μάχομαι ενάντια
στον κόσμο τις σκιές!

Δεν είναι μόνον πειρασμοί
δεν είναι οι λογισμοί
το χώμα είναι που με τραβάει
με κλέβει απ' τη ζωή!

Λίγο Σταυρό αν άντεχα
από Χριστό θα μάθαινα
τόσο Σταυρό αν σήκωνα
τον Ουρανό ξεκλείδωνα.

Ποιόν πληγώνουν τα καρφιά;
Μόνον όποιον πολεμά.
Ποιόν γεμίζουνε πληγές;
Μόνον τους αγωνιστές!

Είναι αλλόκοτη η χαρά
που δίνει ο Χριστός,
σε αγκαλιάζει δυνατά
Σαν πόνος και σαν Φως!.
Είναι η βεβαιότητα-
μαζί Του νικητής.
Στην πάλη αυτή πως θα βρεθείς
τον Θάνατο αν γευτείς!

Λίγο Σταυρό....

Ύμνος της ομάδας Ενότητα

Είναι κι η αγάπη σαν το κλαράκι
που νομίζεις θα σπάσει στο αεράκι...
να δεις γύρω σου, τώρα, μία στιγμή
κάνε στην κάμερα περιστροφή...

Σε βλέπει ο “σεβασμός” απ’ τις κερκίδες
οι φίλοι σε βλέπουν, που δεν τους είδες
αυτό, να προσέχεις, πώς κρατάς
που κάνει ενότητα, με ό,τι αγαπάς!

Σαν “κρίκοι” , μοιάζουν και των ανθρώπων, οι αγκαλιές
να σκαλώσεις κι εσύ, να γίνουμε μαζί,
ν’ αντέξουμε μαζί, ν’ αντέξουμε...

Τώρα που μαλώνουν όλοι για όλα
μία λάθος “ενότητα” σε κατηφόρα
να γίνεις, να γίνω το σκαλοπάτι
μία προσπάθεια να αλλάξει κάτι...

Ν’ αφήσουμε το θαύμα στα αστέρια
τα δικά μας να υψώσουμε τα χέρια
τους “κρίκους” τους συνδέει η προσευχή
είναι της χάρης Του, παρουσία αυτή!

Σαν “κρίκοι” μοιάζουν...

Ύμνος της ομάδας Προσφυγιά

Σκέψεις στη σειρά, στη λέξη προσφυγιά
καμιά από χαρά,
δακρύζει και πονά γιατί ξαναγυρνά
στον κόσμο, θυμωμένη, τα στενά!

Μένανε ο λαός μου αναστήθη
βγήκε απ' τα χαλάσματα ορθός
είναι απ' την ψυχή του ανθεκτικός
κι ο Θεός...

... " Άγγελους " τους έδωσε μαζί τους
όταν σκοτεινιάζει ο Ουρανός
κι έχει αυτός ο πρόσφυγας λαός
να καταφεύγει!

Αγώνας με ψυχή ξανά απ' την αρχή
και άλλαξε εποχή
κι ο ίδιος απορεί πού βρήκε αντοχή;
Στης Μάνας Εκκλησίας τη σκεπή!

Μένανε ο λαός μου αναστήθη
βγήκε απ' τα χαλάσματα ορθός
είναι απ' την ψυχή του ανθεκτικός
κι ο Θεός...

... " Άγγελους " τους έδωσε μαζί τους
όταν σκοτεινιάζει ο Ουρανός
κι έχει αυτός ο πρόσφυγας λαός
να καταφεύγει!

Ύμνος της ομάδας Ιεραποστολή

Βγήκε ο σποριάς να σπείρει σπόρο
βγήκε ο Χριστός να σπείρει Φως!
Μα ήταν ο τόπος άνυδρος.

Και τον επνίξανε τ' αγκάθια
κι έμεινε ο σπόρος άκαρπος
και δεν ακούστηκε ο Χριστός!

Κι ήρθε καιρός, κι έγινε χρόνος
βλάστησε της καρδιάς ο αγρός
έπιασε ο σπόρος ο καλός!

Κι έπιασε του Χριστού ο Λόγος
κι έβγανε ρίζες και κλαδιά
γινήκαν του Θεού παιδιά.

Γινήκαν του Θεού αδέρφια
βλάμηδες, φίλοι του Χριστού
κι ανέτειλε το Φως παντού!

Ύμνος της ομάδας Κοινωνία-Επικοινωνία

"Άνθρωπο ουκ έχω"
μονάχος μπρος στην Σιλωάμ
είναι τόσοι γύρω μου μ' απόσταση κρατάν...
Χρόνια αντέχω
μια έρημος η μοναξιά
είναι τόσα μέσα μου που καίνε σαν φωτιά...

Κι όλο φοβάμαι
μήπως στραγγίξει η καρδιά
μήπως και αδειάσει η Σιλωάμ από νερά...
Μα το θυμάμαι
πως τον Χριστό όποιος ζητά
δεν θα 'ναι μόνος, τη Ζωή θα κοινωνά!

Κανείς ποτέ
μονάχος στην αγάπη
Κοινωνία μυστική, με το Χριστό η προσευχή!
Κανείς ποτέ
μη στερηθεί αγάπη
Εκείνος είναι η πηγή, η αληθινή!

Τόση ιστορία
πενήντα χρόνια Δυτικά
σπάζει η απομόνωση, νικιέται η μοναξιά...
Μακριά η πορεία
μα προχωράμε σιωπηλά
στις καρδιές ανοίγουμε τους δρόμους για ψηλά!

Ύμνος της ομάδας Θυσία

Θέλω να πω, μια ιστορία,
για μια χαρά και μια θυσία
χαρά στο δέντρο που ανθίζει,
γιατί η θυσία το ποτίζει!

Απ' το εγώ σου να βγεις, είναι ωραίο να το πεις
αλλά πρέπει και να ξέρεις που να πας για να σταθείς,
μην κοιτάς μακριά δρομολόγια να βρεις
όπου φτάνει σου το βλέμμα, κάνε κάτι να χαρείς!

Όχι μια γνώση που μαθαίνεις,
αλλά μια γνώση που παθαίνεις
είναι για μας η Ορθοδοξία
μας το μαθαίνει η Εκκλησία!

Στη χαρά της γιορτής
είναι ωραίο να το πεις
πως αξίζει να μοιράσεις, να πονάς, να κουραστείς.
Στ' ανοιχτά της ζωής όταν όμως κολυμπάς
στην αλμύρα της θυσίας όσο να 'ναι θα βραχείς!

Απ' το εγώ σου να βγεις, είναι ωραίο να το πεις
αλλά πρέπει και να ξέρεις που να πας για να σταθείς,
μην κοιτάς μακριά δρομολόγια να βρεις
όπου φτάνει σου το βλέμμα, κάνε κάτι να χαρείς!

Ύμνος της ομάδας Συμπόρευση

Εμμαούς για «μικρούς»
είναι η ζωή
δύο και μαζί
από δρόμους γνωστούς !

Κι ένας τρίτος εκεί
οδηγός στο Φως
ο πνευματικός,
να μιλάει στην ψυχή !

Κι οι λίγοι έγιναν πολλοί
απ' το φως και την πορεία του
είμαστε «γράμματα» κι εμείς
που «μιλούν» την ιστορία του...
Σε «γεφύρια» στενά
ή στους Εμμαούς
όποιον το διαλέξει
- τους Αγίους ν' ακούς - ...

Για να πας «προς Χριστόν»
να πατάς εκεί
που έχει «ανθρώπου» ίχνη
σαν να είστε μαζί !

Κι οι λίγοι....

Ύμνος της ομάδας των Στελεχών Διακονία

Δώσε, όσο έχεις, δώσε
«φορτωμένος», νοιώσε, απ' τη μοιρασιά!
Ρίξε την καρδιά σου με το σκίρτημά σου
στον καημό του άλλου, βάρκα στα βαθιά!

Κι αυτή η Διακονία θα γράψει ιστορία
θα γράψει με μελάνι, με λάδι, με νερό
σε κάθε ευκαιρία που γίνεσαι θυσία
κι όταν θα φεύγουν άλλοι, εσύ θα λες μπορώ!

Χώμα! Και νομίζει ακόμα
ο καημένος κόσμος πως του ανήκει τι;
τι δικό του έχει που δεν το 'χει πάρει
δωρεά και χάρη, να τη μοιραστεί;

Κι αυτή η Διακονία...

Στην Κατασκήνωση μας,

εσύ θα λες μπορώ...
Στον πάγκο της κουζίνας
εσύ θα λες μπορώ...
Στο βάθος της πισίνας,
εσύ θα λες μπορώ...
Εσύ κι αυτοί κι εγώ!

Γενικός Ύμνος των 30 χρόνων της Κατασκήνωσης

Ήτανε μια στιγμή
τόσα καλοκαίρια, μια ζωή.
Ήμασταν μικρά παιδιά
Ήταν μόλις χθες.

Είμαστε μεγάλοι πια
μα οι στιγμές που ζήσαμε κρατάν
είναι η πατρίδα μας
πατρίδα της ψυχής.

Χρόνια της καρδιάς
Τα σημάδια του Θεού βαστάς.
Χρόνια της καρδιάς
Θα'σαι νέος όσο θ' αγαπάς
όσο θα τα ζεις
ξανά απ' την αρχή!

Πες απόψε μίαν ευχή
μίαν υπόσχεση, μια προσευχή
να γυρνάμε πάντα εδώ
πάντα στο Χριστό.

Στο Χριστό απ' την αρχή
να μας δένει πάντα η στιγμή
που τη μοιραστήκαμε
τριάντα της καρδιάς.

Γενικός Ύμνος των 40 χρόνων της Κατασκήνωσης

Είναι χρόνια που κρατάν τα καλοκαίρια,
και στιγμές μετράμε αγκαλιά με τα αστέρια.
Χαρές που λαχανιάσαμε, τραγούδια απ' τα παλιά,
μικροί που μεγαλώσανε μα μείναν παιδιά!

Είναι τόσες οι αναμνήσεις μια ζωή!
Σαν κομμάτια παζλ χρωματίζουν τη ζωή,
όλα όσα τολμήσαμε, απλά κι αγαπημένα.
Όσα κάνει ο Χριστός για σένα και για μένα.

Άξιον εστί να μπορώ να συνεχίζω.
Όλα Χριστός μες στο Φως να Τον γνωρίζω!
Σαράντα εδώ: Καταφύγιο ευλογημένο!
Χρόνια πολλά καλοκαίρια περιμένω!

Μια ανάσα Αη Λαυρέντη και πλατάνι.
Όνειρα και προσευχές μυρίζει το λιβάνι.
Αυτά που ψιθυρίσαμε στου ουρανού τα' αυτί.
Εκεί που ο Θεός γλυκά ακουμπούσε στη γη.

Μια γεύση Μακρυνίτσα να κρατώ
Ό,τι αγαπήσαμε θα ζει για πάντα εδώ!
Εδώ που φίλοι γίναμε, που γίναμε όλοι ένα!
Σαράντα Κατασκήνωση, Σαράντα ευλογημένα!!!

Άξιον εστί....

Γενικός Ύμνος των 50 χρόνων

Ιεράς Μητροπόλεως Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως

Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!
Ανθρώπους βγάζει και ζωή χαρίζει.
Χωριά και πόλεις μ' εκκλησιές
Σπίτια με όνειρα κι αυλές
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την
Δύση
Στον λίθο που δεν έκαμε του
χτίστη
Βρήκε ο Θεός τα υλικά,
για να νικήσει η ομορφιά
Στης Σαλονίκης κάπου εδώ την
Δύση!

*Πενήντα χρόνια σκάβει δρόμους
στις καρδιές
Βρίσκει τους τρόπους και αλλάζει
τις ζωές
Στην Πόλη αυτή τη θαυμαστή
Στην εσπερία Αγία Γη
Βρίσκει τους τρόπους και αλλάζει
τις ζωές!*

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την Δύση!
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!
Κι απ' τους καρπούς το δέντρο το
γνωρίζει
Οι γειτονιές 'γιναν φωλιές
Χωρούν ελπίδες και χαρές
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την Δύση
Στο Κορδελιό, Χορτιάτη,
Ξηροκρήνη
Σταυρούπολη, Επτάλοφος
Και Μενεμένη κι Εύοσμος
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Πενήντα χρόνια...

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την
Δύση!
Στα Διαβατά, στην Σίνδο, στην
Πολίχνη!
Συκιές και, Πεύκα κι Εξοχή,
Νεάπολη και Διαλογή
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

